

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

XII. Restorescit Origenismus in Palaestina. Synodus Quinta celebratur;

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

genem, & alios aspicienti, destinatum hunc esse locum dixit Hæreticorum supplicis; in A
 eoque futurum ut pœnas ipse det aliquando, nisi à præceptis animo opinionibus discesserit.
 Vitum Cyriaco narravit Theophanes, & Catholica Ecclesiæ nomen dedit. Laudatur istud
 Moschi opus in Septima Synodo, indeque multum ipsi auctoritatis accessisse credentes
 plerique, id Theophanis somnium pro edito divinitus oraculo habent. Quo equidem pa-
 rum permoveor, nam ejusmodi somniationum ferax est Græculorum, ac præsertim Mona-
 chorum natio; & quacunq; per otium imaginum artifex mentis facultas fingit, sic tam-
 quam Dei effata sibi aliisque proponere prompta & facilis. Minime autem ex laudata in Se-
 ptima Synodo sermone illius Moschi particula totum opus existimandum censeo: mul-
 tis alioquin damnosis lucubrationibus plena usquequaque adjungenda esset fides; quo-
 rum selectum aliquem, si forte, locum Synodus aliqua usurpaverit. Vigeat ea tempestate B
 Iohannes Grammaticus, cognomento Philoponus, Alexandrinus, literis exquisitis appri-
 me eruditus: sed propter Catholica fidei contraria dogmata inter Hæreticos relatus, nam
 Tritheitarum parens fuit, & juxta Origenem corporum resurrectionem insitatus est, scri-
 pto in id argumentum Opere quo Patrum auctoritatem ludibrio habuit; sed à Theodosio
 monacho, Conone, Eugenio, & Themistio luculenter refutatus est.

X. At Theodorus Ascidas Origenistarum, & Acephalorum, sive Monophysitarum co-
 lumen, cum Origenem ab Episcopis Iustiniani opera reprobaturum ægre ferret, Theodo-
 rum Mopsuestia Episcopum, Origeniano nomini, dum viveret, infensum, & multis ad-
 versus eum editis Opusculis celebrem oppugnandum sibi, & anathematis subjiciendum
 proposuit, ob id maxime, quod à Chalcedonensi Synodo fuerat laudatus. Imperatori ita-
 que Concilij huius auctoritatem adversus Acephalos scriptis defendenti, favore Theodo-
 re Augustæ suggerit, frustra scribendi laborem ab eo suscipi, qui posset Acephalos ad suam
 communionem compendio revocare, si Theodorus Mopsuestenus, & Iba Edesseni ad
 Marin Persam Epistola, ut pote Nestorij lue contaminata, & Theodoretij Castigationes
 adversus duodecim Cyrilli Capitula sive Anathematismos totidem Nestorij Castigationes
 oppositos damnarentur; his quippe Acephalorum cum Catholicis concordiam maxi-
 me retardari.

XI. Assensit credulus Imperator, & pacis in Ecclesia conciliandæ cupidus Edictum à
 Theodoro Ascida confectum suo nomine promulgari passus est, Romam recens profecto
 Pelagio Diacono, postquam apud Iustinianum Apocristarij munere functus est. Hoc Edi-
 cto anathema is esse jubetur, qui Theodorum Mopsuestenum, qui Epistolam ad Marin
 Persam Hæreticum, quam Ibas conscripsisse fertur, quique scripta Theodoretij adversus
 Cyrillum & duodecim ejus Capitula, defenderit. Verum perparum id valere intelligens
 Imperator, nisi Episcoporum subscriptione vim ac robur adipisceretur, multos ad assen-
 sum pertraxit; multi, quod salva Synodi Chalcedonensis auctoritate Capitula hæc labe-
 factari non posse, & in Ecclesiasticis rebus insuperhabendam esse Imperatoris auctorita-
 tem crederent, consentire renuerunt. Vigilium ipsum Romanum Pontificem, ea tuen-
 tem Capitula, Constantinopolim accessit Iustinianus; sententiam rogat super Tribus ca-
 pitulis; tergiversatur Pontifex; Episcopos XXX, qui aderant in Synodum colligit; &
 quid quisque sentiret, scripto edere jubet; demumque in Iustiniani sententiam concedit; E
 & anno 548 Decretum edit, quod *judicatum* appellatur, eoque Tria se damnare Capitula
 declarat, salva Synodi Chalcedonensis auctoritate. Hinc tamen Schismata multa constata
 sunt, cum Synodi hujus reverentiam & majestatem à Romano Pontifice violatam Epi-
 scopi præcipue Occidentis existimarent; quamvis urgenti Iustiniano, ut absque ulla Syn-
 nodi huius mentione in Trium Capitulorum damnationem consentiret, constanter resti-
 terit. Sed tandem ad saniorum mentem reversis Mena Constantinopolitano, & Theodo-
 ro Casariensi, quos à sua communionem removerat Vigilus, & abrogatis item Edictis,
 quæ de Tribus Capitulis publicaverat Iustinianus, placuit legitimæ Synodo questionum il-
 larum disceptationem & arbitrium permitti.

XII. Origenistarum interim secta in Palestina rursum ac vicinis regionibus nova in-
 crementa capiebat. Scribit Leontius Neapoleos Cypri antistes, qui Heraclio Imperatori
 coævus fuit, quæsiuisse aliquando inter se duos Asceterij ejusmodi, quod erat Emesæ pro-
 ximum, monachos, cur Origenes hæreticus (sic enim appellatur) tantis à Deo dotibus
 ornatus fide excidisset. Cumque alter non Dei, sed naturæ donum, eam qua pollebat
 scientiam esse pugnaret; alter contra neminem ex naturæ dono ejusmodi excudere opera
 posse pertenderet, qualia ab eo conscripta sunt; visum utrique est rem ad Palestinæ mo-
 nachos, quorum tum magna pererebuerat fama, dijudicandam deferre. Pergunt illi ad
 Monasteria Mari mortuo contermina, & Iohannem Abbatem ac Symeonem rogant, ce-
 quid de re inter se quæsitæ sentiant: illi vero Symeonem alium, cognomento Salum (quod
 est, ut conjicio, שלום, mutato 3 finali in 4, quemadmodum in *arabæ*; pro, Annibal) idest
 infantum

A infanum & fatuum, Emeſe habitantem conſuli jubent. Vir ille faſtus ac inanis gloriae proculcanda cauſa modeltiam ſuam delirationis ſimulatione tegebat, vulgoque pro morione habebatur. Is lupinorum, quos tum forte comedebat, ſymbolo uſus, aduentibus monachis ſignificavit, Origenem ingenio ſuo conſumum, cum altiora ſectaretur, in mare lapſum periiſſe. Hoc ipſo anno Origeniſmi ſuſpectum Macarium Hieroſolymitanum Patriarcham, priuſquam electionem ipſius ſuffragio ſuo Imperator roboraret, ſede ſua deturbatum fuiſſe narrat Evagrius: at in eandem aliquanto poſt reſtitutum, cum Origenem, Evagrium, & Didymum damnaret, ab eodem proditum eſt. Quamvis autem publice & privatim Origenes infamaretur, nihilo magis Origeniſtarum Palaſtinorum animi confederunt: cumque in Nova praecipue Laura ſecta ipſorum inualeſceret, ab Euſtochio Hieroſolymorum Epifcopo inde extruſi ſunt. In varias illi partes diſſeminati, multos dogmatis ſuis inſecutos ad opem ſibi ferendam pellexerunt. Impenſe fauebat illis Theodorus ille quem dixi Aſcidas, Iuſtiniani conſiliorum particeps, magnaque ipſi familiaritate conjunctus. Factum ille Euſtochij vituperabat palam, & in ipſum aulam commovebat. Atque hanc cogenda Quintae Synodi cauſam fuiſſe ſcribunt Evagrius & Nicephorus.

XIII. Coaſta Conſtantinopoli Synodo anno 553. multis in ea de Tribus Capitulis actum eſt. Quae ſingula huc referre quoniam non eſt noſtri inſtituti; dixiſſe hoc unum ſufficiat, renitente Vigilio, qui Synodi celebrationi pro viribus interceſſerat, & Tria Capitula denuo defendenda ſuſceperat, damnata illa nihilominus fuiſſe; & Vigilium Theodori, Ibae, & Theodoretii partes tuentem per libellum à ſe compoſitum, & Iuſtiniano miſſum, C quem *Conſtitutum* appellavit, & Concilio ſubſcribere recuſantem, in cuſtodiam fuiſſe actum, modicum ei panis & aquae fuiſſe ſuppeditatum, ut habet Anaſtaſius in ipſius vita, multoſque Epifcopos ex Illyricis praecipue & Aſiis, eandem ob cauſam ſedibus fuiſſe dejectos, exilio multatos, & modis omnibus male habitos; alios ditatos muneribus aſſenſum praebuiſſe: ſed Romanam demum Eccleſiam inter Oecumenicas, & legitimas Synodos Quintam, vel Vigilij ipſius, vel Pelagij, aliorumque Pontificum nutu admiſiſſe; & ab exilio, rogatu Narſetiſ, reuocatum cum aliis Vigilium, dum Romam repeteret, in Sicilia obiſſe. Maniſteſtum itaque eſt ex Origeniſtarum altercationibus, & Pelagij ac Theodori Caſarienſis ſimulacris & odiis hos motus & turbas in Eccleſia extitiſſe. *Illud liquere omnibus credo, inquit Liberatus, per Pelagium Diaconum, & Theodorum Caſaream Cappadociae Epifcopum hoc ſcandalum in Eccleſiam fuiſſe ingreſſum. Quod etiam publice ipſe Theodorus clamavit, ſe & Pelagium viros incendendos, per quos hoc ſcandalum introiit in mundum. Domitianus ipſe Ancyranus Origenica doctrinae aſſertor, in Epiftoſa quadam ad Vigilium Papam, Origeniſtarum opera factum agnoſcit, ut Tria Capitula à Iuſtiniano damnarentur: teſtis Facundus Hermianenſis Epifcopus libr. 1. ad Iuſtin. cap. 2. *Inuenit, inquit, deſideratam occaſionem* (Hæreticorum ſpiritus) *ex favore quorundam, qui ſub nomine Chriſtiano latenter in Eccleſia gentile Origenis dogma ſectantur. Et quia per inſtantiam in ea religionis ejuſdem profani dogmatis iterata damnatio eſt; hinc eius ſectatores exarſerunt aduerſus Eccleſiam, querentes, tam quacumque poſſent in miſſione turbare. Et hoc totum publicam notitiam non eſſugit: praeterea cum & Domitianus quidem Ancyrenſis civitatis Epifcopus Provinciae prima Galatia, qui ſuit ipſius Origenicae hæreſis manifeſtus aſſertor, per libellam quem ad beatiffimum Papam Vigilium ſcripſit. Deo extorquente confeſſus eſt, quod eiuſ complices Origeniani, cum viderent non ſe poſſe proprium dogma defendere, neque ſibi quicquam ſpei de conſtituto reſtare, ad ultionem eorum quae contra Origenem geſta ſunt, hæc Eccleſiae ſcandala commoverunt. Quod & clarius repetit libr. 4. cap. 4.**

XIV. Vtrum porro de Origene ac Origeniſtis in Quinta Synodo actum ſit, inſtelligendum eſt: nam de iis penitus ſimile ipſam nulla uſus circuitione Halloxius aſſeruit; & quae ante, vel poſt Concilium aduerſus Origenem geſta ſunt, ea multos vel odio Origenis, vel Imperatori adulantes, vel humanitus lapſos, in Concilio ipſo geſta ſcripſiſſe. Equidem ſic olim exiſtimaviſſe me fateor, quod jaſtari vulgo & credi ſolet, huius auctoritate Concilij damnatum fuiſſe Origenem, Origeniſque doctrinam, id Graecorum fraude fuiſſe conſtitutum, & in Evagrii hiftoria forte inſertum. Ad id credendum his poſſimum rationibus permovebar: nullam in Actis Concilij Origenis extare damnationem, nullam apud Victorem Tununenſem, vel Facundum, horum temporum æquales, & rerum geſtarum teſtes. Verum re accuratius penſitata, actam in Synodo Origenis, Origeniſtarumque cauſam, ipſumque cum aſſectis, & dogmatis damnatum, & anathematis conſoſum fuiſſe non perſuaſus ſum modo, ſed quicumque etiam aliter ſenſerit, vel parum attentum, vel non ſatis prudentem eſſe oportere. Cauſas cur id crediderim has habui. Primum totius rei ſummam, & verba ipſa Anathematis ab Evagrjo relata eſſe video, quem totum Graeculorum agmen ſequitur, Auſtor Chronici Alexandrini, Georgius Syncellus, Theophanes, Photius in libello De Synodis, Nilus Rhodius, & Anonymi duo qui De Synodis quoque ſcripſerunt, quoſque in Canonici iuris antiqui Bibliothecam contulit Henricus luſtellus